

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 816

гр. Варна, 22.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Даниела Д. Томова
Даниела Ил. Писарова

като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно търговско дело № 20233001000591 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 22583/19.09.2023 г. по описа на Окръжен съд - Варна, подадена от ППЗК „Срацимир“, със седалище и адрес на управление с. Чернево, обл. Варна, чрез пълномощник адвокат П. М. от ВАК, срещу решение № 345/09.08.2023г., **постановено по т.д. № 536/2022 г.** по описа на Окръжен съд - Варна, с което съдът е осъдил ответната кооперация да заплати на „Онтарио БГ“ЕООД, **сумата от 72 000 лв.** представляваща главница по Договор за подпомагане от 30.07.2020 г., за която сума е издаден РКО № 5/06.09.2020г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 26.05.2022г. до окончателното плащане, както и сумата от 4 440 лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 17.09.2021 г. до 26.05.2022г., на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Въззивникът оспорва постановеното решение в неговата цялост като неправилно. Сочи, че ищецът, въззиваем в настоящото производство, не води редовно счетоводните си книги, а и в тях липсва отразяване на вземания спрямо кооперацията. В този смисъл твърди, че дружеството не разполага с кочан от разходни ордери, от който последователно да издава такива и да могат да се проследят движенията на финансите в предприятието. Сочи, че индигия за намира в счетоводните книжа на търговеца, където са осчетоводени само ордери с №№ 4, 5, 7, 8 и 10. Коментира приложения към делото договор за заем и възразява, че не е налице идентитет между ищеца и посоченото като заемодател лице. Оспорва предаването на твърдяната парична сума, предмет на договора за заем. Намира за недоказани обстоятелствата относно необходимостта от заемни средства за кооперацията. Според въззивника, недоказани са останали твърденията, че именно кооперацията е длъжник по облигационното правоотношение, а не лицето Я.Я., доколкото последният фигурира като длъжник в лично качество. Доколкото Закона за ограничаване на плащанията в брой предвижда забрана на плащания над 10 000 лв. в брой, предаването на спорната сума няма как да бъде извършено на ръка, а следва да се извърши по банков път, за което в настоящия случай липсват доказателства. Претендира отмяна на първоинстанционното решение изцяло

ведно с присъждане на сторените разноски.

Постъпила е и втора въззивна жалба с вх. №22620/19.09.2023г., подадена отново от ответника ППЗК „Срацимир“, но чрез другия упълномощен представител адв. Л. П., срещу решението по т.дело №536/2022г. по описа на Окръжен съд – Варна. С постъпила молба вх. №23598/29.09.2023 г. въззивникът прави уточнение, че втората въззивна жалба е в допълнение към първоначалната такава. Поддържа направеното с първата жалба изявление за неправилност на обжалвания съдебен акт. Оспорва фактическите констатации на решаващия съд. Твърди, че няма предаване на процесната сума, като такова не може да се установи и поради обстоятелството, че дружеството не води редовно счетоводство съобразно разпоредбите на чл.182 ГПК във вр. чл.55 ТЗ. Твърди различно счетоводно отразяване на договора за заем в счетоводствата на двете страни. Счита, че от събраните писмени доказателства не може със сигурност да се твърди кога е положен подписа върху касовия ордер и дали това е станало върху предварително изписан текст или върху празен документ, който след това е дописан от управителя на дружеството. Сочи, че през почивните дни /събота и неделя/ и на официални празници канцеларията на кооперацията не работи, от което прави довод, че предаване и съответно получаване на претендираната сума няма как да се извърши на посочената в разходния документ дата /неделя, оф.празник/.

Смята, че председателят на кооперацията е действал в лично качество, поради това в конкретния случай не се доказва задължението да е поето от кооперацията. Претендира за отмяна на първоинстанционното решение и отправя доказателствени искания. Моли за присъждане на разноски по делото.

В законоустановения срок по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил **отговор** на въззивна жалба подаден от „Онтарио БГ“ЕООД, чрез процесуален представител адв. Е. Р., в който е изразено становище и по двете въззивни жалби на кооперацията, за тяхната неоснователност.

Като безспорно счита, че се касае за договор, наименован за подпомагане дейността на кооперацията, който разкрива характеристиките на договор за заем по чл.240 ЗЗД. Смята, че е реализиран фактическият състав на вземането: налице е предаване на паричната сума, задължението е падежирало, отправена е покана за възстановяване на сумата, вземането е изискуемо. Предаването на процесните суми намира за безспорно установено както от представения касов ордер, така и от клаузите на сключения между страните договор. Твърди, че паричните суми са предадени на председателя на кооперацията като представляващ същата, а този извод се подкрепя от неуспешното оспорване автентичността на разходния документ и допуснатата графологична експертиза. Ето защо счита, че липсата на взето предварително решение на общото събрание на кооперацията не влече недействителност на сключената от председателя сделка. Коментирайки резултатите от проведената счетоводна експертиза, посочва, че дружеството е разполагало с парични суми достатъчни, за да се предостави този заем. Твърди, че не е налице вмешателство в счетоводната система, с която дружеството оперира, в която е осчетоводен процесния ордер. Моли за постановяване на решение, с което да бъде потвърден съдебният акт на първата инстанция ведно с присъждане на съдебни разноски. Не прави доказателствени искания.

Съдът, при преценка редовността на въззивните жалби, констатира, че същите са подадени от легитимирана страна, чрез надлежно упълномощени процесуални представители за настоящата инстанция, в преклузивния срок. Жалбите са надлежно администрирани.

По доказателствените искания на въззивника:

Съгласно чл. 266, ал. 1 ГПК, във въззивното производство страните не могат да твърдят нови обстоятелства, както да сочат и представят доказателства, които са могли да посочат и представят в срок, освен при хипотезата на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК.

Пред първоинстанционния съд са допуснати съдебно-счетоводна и съдебно-

графологична експертизи. Експертизите са приети, на вещите лица са задавани допълнителни въпроси като заключенията не са били оспорени от страна на ответника /въззивник/, който е взел участие в съдебните заседания посредством упълномощен процесуален представител. Съдът констатира, че изслушаните счетоводна и графологическа експертиза не са били своевременно оспорени от страната, представлявана в заседанието от редовно упълномощен процесуален представител. Не е правено искане за допълнителна или повторна експертиза по поставените въпроси. Искане е направено единствено за назначаване на техническа експертиза, изготвена от компютърен специалист, което е било оставено без уважение /вж.л.140/ Това искане не е било поддържано в следващо заседание. Освен това, част от изследваните въпроси са неотносими към предмета, а друга част се обхващат от поставени на вещото лице Банков въпроси при устното изслушване на ССЕ.

Искането за разпит на двама свидетели при режим на водене следва да бъде оставено без уважение. На първо място по преобладаващата част от поставените за установяване факти, искането се явява преклудирано – такова не е било правено с отговора, допълнителния отговор и дори в първо съдебно заседание. За друга част от посочените с ВЖ факти и обстоятелства, направеното искане за свидетелски показания е неотносимо към предмета на производството, вкл. пренесен пред въззивния съд, а за трета група факти е недопустимо съгласно забраната в чл.164 ГПК.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивни жалби на ППЗК „Срацимир“, депозирани съответно чрез адв.М. и адв.П., двете против решение №345/09.08.2023г., постановено по т.д.№536/2022г. по описа на Окръжен съд - Варна, с което съдът е осъдил кооперацията да заплати на „Онтарио БГ“ЕООД, сумата от **72 000 лв.**, представляваща главница по договор за подпомагане от 30.07.2020г., за която сума е издаден РКО № 5/06.09.2020г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска на 26.05.2022г. до окончателното плащане, както и сумата 4 440 лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 17.09.2021 г. до 26.05.2022 г. , на основание чл. 79 ЗЗД във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ППЗК „Срацимир“, обективизирано във въззивната жалба, подадена чрез адв.П., за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, на техническа /компютърна/ експертиза, който да изследва софтуерния счетоводен продукт на въззиваемия „Онтарио БГ“ ЕООД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ППЗК „Срацимир“ обективизирано във въззивна жалба на адв.П. за събиране на гласни доказателства при режим на водене.

НАСРОЧВА производството в о. с. з. на **16.01.2024г. от 14.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните чрез пълномощниците им по делото.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно до приключване на последното заседание по делото, **ДА ПРЕДСТАВЯТ** списък на разноските (чл.80 ГПК).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____